

Kako živeti, da se dolgo živi?

Dolgost življenja našega je kratka.
Prešern.

V majhnem francoskem okraju Leers praznovalo je pred nekoliko časom šest dvojic istočasno zlato poroko. Nekdo piše, da šteje skupna starost vseh 921 let in število let njihovih potomcev je 350. V Rocroi živi še starina, ki se je udeležil kot korporal bitke pri Smolensku. 29. junija je praznoval svoj 100 rojstni dan. V Toursu biva žena, ki je sedaj stara skoro 102 leti, vendar pa še popolnoma zdrava in pri zavednosti, akoravno ne sliši več dobro. V Parizu je živelo leta 1881. najstarejši mož in devet žen, ki so bili starejši nego po 100 let. Te številke so nagnile gospoda Paula Lippmana, da je napisal v „La Vie Contemporaino“ nekaj sestavkov, kako se doseže velika starost.

Da ni kuharjev in kuharic in tovarn za žgane pijače, bi morali iti zdravniki beračit: tako pravi Lippman. Zmernost v vsem, zlasti v jedi in pijači so najvažnejši pogoji za dolgo življenje. Kot okrepilo življenske sile priporoča gospod telesne vaje, kakor sekanje, veslanje, lov, jezdarenje, borenje, plavanje, drsanje, raznovrstno igranje in delo v prostej naravi. V obče je vse kar telesne dele krepi velikanskega pomena za dolgo življenje. Tudi oblačenje in stanovanje sta pri tem velike važnosti. Kar se zadnjega zadeva je torej do cela neumevno, kako more moderni svet odobravati temna stanovanja, v katerih zavese tapete in pohištvo in okna ne samo prah narejajo ampak tudi z različnimi strupovi kužijo zrak in svitlobo. Glavna stvar pri stanovanju je vendar, da je prijazno in svitlo. Kar se tiče časa za spanje pravi g. zdravnik, da do sedmega leta naj otroci spe toliko časa, dokler se jim poljubi. Od sedmega do dvanajstega leta jim dvanajsturno spanje škoduje. Friderik Veliki in Napoleon prvi sta spala samo po pet ur. Spalna soba bodi visoka, svitla in prijazna. Najbolje, da leži proti vzhodu ali jugu. Brez skrbi se lahko spi pri odprtem oknu, če se skrbi, da ni prepiha. Moderne postelje so nezdrave. Če vse to v poštev jemljemo, bode gotovo bolje.

Te besede so resnične. Mislim, da ni nobenega, ki bi jih z veseljem ne podpisal. Koliko jih je pa tudi, zlasti izmed delavskih slojev, ki si tako življenje ne morejo napraviti! Koliko jih je, ki beračijo od hiše do hiše za skorjico kruha živeč od danes do jutri, koliko je ljudi, ki v mrazu in lakoti preživijo celo svoje življenje, katerim je življenje nepretrgana vrsta britkostij in težav, ki komaj čakajo, da jih objame tihotna grobna celina! Taki si ne morejo omisliti, česar bi jim trebalo za življenje kakor to stori bogatin živeč v obilici zemeljskih darov.

— **Hiša se je podrla.** V Liberci na Češkem se je 28. marca podrla hiša, katero so še-le zidali. Pri tem je 31 delavcev podsulo pod razvalinami. Izvlekli so dvanajst mrtvih in devetnajst težko poškodovanih.

— **Strašen dvoboj.** Krčji dvoboj vršil se je pred kratkim v Britanski Indiji mej kapitanom Philipps in poroč-

nikom Shepherd. Strupeno kačo spustili so v popolnoma temno dvorano. V dvorano vstopila sta na to imenovana dvobojevnika vsak od ene strani. Prav nič nista videla, kje v dvorani tiči kača, dvorana bila je kakor rečeno popolnoma temna. V groznem strahu prebila sta dvobojevnika v dvorani tavaje sem ter tje kakih 10 minut. Kar zakriči poročnik Shepherd. Pičila ga je kača. Kapitan kakor hitro mogoče hiti na prosto, vojaki pristopijo in odnesejo poročnika, ki je v groznih mukah umrl, rešiti ga ni bilo več moč. Kapitan je iz strahu popolnoma osivel.

— **Sina ustrelil.** Krčmar v Kopru Janez Gečenko je hotel dne 21. m. m. ustreliti mačka, pa je zadel svojega devetletnega sina, ki je bil takoj mrtev.

— **Nesreča na morji.** Blizu Odese sta na Črnem morji trčila vkupe neki parnik in neka jadernica. Obe sta se potopili.

— **Grozovitnež.** V Freiburgu v Švici je delavec Egger kmeta Coseneya ubil in zažgal mu hišo. Ubil je tudi dva druga kmeta, ki sta ga hotela prijeti. Naposled so ga vendar prijeli in izročili sodišču.

— **Štrajk.** Na Škotskem štrajka 73.000 rudo- in premogokopov, samo 500 jih pa dela.

— **Obsojeni veleizdajalci.** Dne 28. junija obsodili so v Pragi šestnajstletnega Zdenka Matejičeka in J. Kolečka v 12 letno in osemnajstletnega Ferdinanda Schütza v trinajstmesečno ječo. Zatoženi so bili veleizdaje, razžaljenja cesarja, rušenja javnega reda in miru, tatvine, razžaljenja časti in nedovoljene nošnje orožja.

— **V sodnji dvorani so jo zaprli.** Lepa deklica Lavra Kamienionka je tožila nedavno na Dunaji klobučarja Rafaela Mütza, da jo je zapeljal obetajoč jej zakon. Služila je pri njem za gospodinjo (ključarico) in znala je vse tako pripovedovati, da so jej morali verjeti. Stvar je prišla pred sodišče. Mützvo zagovornik je pred obravnavo dobil prič o prejšnjem življenji tožnice. Lavra Kamienionka trdi, da je devetnajst let stara, priča trgovski agent Moric Dattelbaum pove, da jo že pozna šest let in že tedaj je bila stara osemnajst let. Tedaj je njega prosila, da prevzame jerobstvo nekega otroka, katerega je povila, in katerega oče je praktični zdravnik v Galiciji. On je jerobstvo prevzel. Pozneje izvedel, da je v Tarnovu hotela dati krstiti nekega otroka, ali je duhovnik, spoznal, da je že kiščen. Bila je obsojena v večmesečno ječo, ker je otroka bila le vzela, da toži dotičnega zdravnika. Druga priča Moric Kallinhof, mlekar na Dunaji, trdi, da je tožnica pred 6timi leti pri njem služila. Čez 2 meseca, ko je šla od njega, je prinesla nekega dne v naročji dojenčka, o katerem je trdila, da je od nekega doktoranda. Postrešček S. Weizendorf je tudi že pozna šest let in tudi ve, da je bila zaprta. Klara Ledibel, je pa že pozna sedem let. Pri njej je stanovala. Po njenih mislih je tožnica gotovo že stara 25 let. Maksimilijan Kulik pove, da je tožnica bila pred tremi leti ljubica njegova in z njim živela. Sodnik je zatoženca oprostil. Tožnico so pa zaprli.

— **Dve polnopravni zakonski ženski.** V Berlinu se je pripetil jako čuden slučaj. Neki trgovec je imel jako lepo ženo. Z njo je dolgo živel v najlepši složnosti. Kar nankrat začne sumiti, da ima njegova žena nedovoljeno znanje z nekim lahkoživcem v njegovi hiši. Trgovec toži ženo. Ker je lahkoživec prisegel, da ima s to žensko zares znanje, se je zakon ločil. Kupec se je v drugič oženil. Prva žena pa v tem vzame dobrega odvetnika. Ta je nabral s časom oteževalno gradivo proti dotičnemu lahkoživcu, da so ga tožili krive prisega. Zatoženec je sam priznal, da je le zaradi tega rekel, da ima to znanje, da bi se govorilo o njem. Obsojen je bil v petletno ječo. Ločitev zakona se je razveljavila. Kupec je imel dve veljavno poročeni ženi. Hudo mu je bilo, da je tako žalil prvo ženo. Zbolel je in umrl. Sedaj se pa njegovi ženi pravdati za dedščino. Stvar je precej težavna za juriste in vsak je radoveden, kako bodo razsodili.